

dagen — —. Citanten holder ikke Dug og Duff paa Skaføgaard". I det 3die Indlæg, fremlagt den 27de November 1888, siger Konseilspræsidentens Sagfører: „Citanten kan ikke gjøre for, at man opfører ham som Valgberettiget til Amtsraadet" — det var et Argument, Modparten havde anført, — og videre hedder det i Indlægget: „Jeg benægter, at Citanten forrige Aar havde fast Bopæl paa Skaføgaard; siden han for over en halv Snes Aar siden blev Minister, har han selvfølgelig ikke haft Bopæl paa Skaføgaard".

Man talte den ærede Ordfører om, at det var kun en Sagfører, der havde sagt det. Ja, en Sagfører kan vel ligesaa godt sige Sandhed som andre Menneſter. Spørgsmaalet er jo ikke, hvem der har sagt det, men om det er sandt, og naar denne Mand optræder som den paagældende eventuelle Landssthingsmands Sagfører, maa man dog virkelig præsumere, at hvad han siger, det er med hans Klient's Vidende og Billie. Jeg kan ikke antage — i hvert Fald vide vi jo ikke det mindste der om — at denne Sagfører bliver desavoueret af den Mand, som han var Sagfører for; i saa Fald vilde jeg betragte det som noget højt mærkværdigt og temmelig forklejuende for vedkommende Sagfører, om han i et Forhold, som navnlig berørte hans Klient's personlige Bopæl, giver sig til at skrive Indlæg og afgive Proceſerklæringer uden sin Mandants Vidende og Billie. Det vilde være en saadan Blåme at kaste over paa vedkommende Sagfører, at det maa vække Betænkelse. Men naar vi paa den anden Side maa gaa ud fra, at hvad der her foreligger, er højtidelige, solemne Proceſerklæringer om, at den højtærede Konseilspræsident ikke bor paa Skaføgaard, ikke har boet der og ikke kan bo der, naar han skal være Finanzminister, saa kunne vi dog ikke uden videre her, i alt Fald ikke forinden vi have undersøgt Sagen nærmere, gaa ud fra, at det ikke er sandt, hvad her er kommet frem i den Retning. Jeg er tilbøjelig til med den ærede Ordfører at være af den Mening, at en Mand, ogsaa en Minister, meget godt, selv om han er temmelig bunden ved sine Forretninger i Kjøbenhavn, kan have dobbelt Domicil, altsaa Domicil i en anden Jurisdiktion, en anden Kommune, end i Kjøbenhavn. Det er meget muligt, det kan oplyses, at det er saa; men naar vi ikke have andet for os end det som er det ærede Udvalg bekiendt, nemlig Erklæringer i tre Indlæg for kort Tid siden fra den højtærede Konseilspræsident's Sagfører om, at han ikke bor paa Skaføgaard, synes jeg virkelig, der er al Anledning til at udsætte denne Sag lidt og tage den nærmere under

Overvejelse. Den højtærede Ordfører henvisste til det Tilfælde, der blev afgjort her i Salen i 1886, hvor der var Spørgsmaal om at godkjennde eller ikke godkjennde Valget af daværende Professor, nu Biskop Sthyr, det ærede Medlem for 11te Kreds, og den ærede Ordfører fremskillede Sagen, som om det da foreliggende Spørgsmaal var af lignende Art som det, der nu foreligger her, men det er ingenlunde Tilfældet; det er en fuldstændig Misforstaaelse. I det Tilfælde, der forelaa i 1886, Professor Sthyr's Valg, var det fuldstændig givet, at den ærede Herre havde dobbelt Domicil, nemlig Bølg og ogsaaovre i 11te Kreds. Det var der Ingen, der drog i Tvivl. Altsaa, der var ingen Tvivl om, at han havde Bopæl derovre og forsaavidt havde Valgbarhedsbetingelse; derimod blev det fra en Side her i Salen, jeg tror min ærede Sidemand (Madſen-Mygdal) var Ordfører derfor, gjort gjældende, at den Omstændighed, at Professor Sthyr havde valgt at udøve sin Folkethingsvalgret her i Kjøbenhavn, maatte bevirke, at han ikke kunde være valgbarovre i Ribe Amt i 11te Kreds. Det ærede Medlem gjorde gjældende, at ligesom man kun kan udøve Valgret i een Kreds, saaledes kan man kun have Valgbarhed i een Kreds. Det var det Spørgsmaal, der blev afgjort i 1886, og det Spørgsmaal ligger slet ikke for nu. Det agter jeg ikke at rette eller udtale mig om; jeg vil tilstaa, at jeg er nærmest af samme Mening som den ærede Ordfører paa det Punkt. Nej, hvad der her foreligger, er det Spørgsmaal: Have de to højtærede Medlemmer og da navnlig den højtærede Konseilspræsident overhovedet Bopæl i 9de Kreds. Jeg indrømmer nemlig, at med Hensyn til Indenrigsministeren foreligger der ikke andet end det, vi alle vide, at han har en mæssommelig Gjerning her i Kjøbenhavn, og at han har Bopæl her i Kjøbenhavn, en Gjerning, som vistnok meget sjældent levner ham Tid til at have Bopæl andet Steds. Men for den højtærede Konseilspræsident's Vedkommende have vi hans egen Udtalelse om, at han ikke har Bopæl paa Skaføgaard, og jeg behøver aldeles ikke at gaa saa langt tilbage i Tiden som til 1888 og til disse Proceſerklæringer. Den højtærede Konseilspræsident holdt en Tale forleden Dag, det er ikke mere end et Par Dage siden, nemlig den Dag, han blev valgt. Da mødte han i „Harmonien" i Aanders, og i det formentlige meget harmoniske Sag, som der fandt Sted, udtalte han, at „ogsaa den Tid, da jeg har boet udenfor Kredsen for at udfylde den Plads, som Kongen har betroet mig, har jeg stadig haft Følelsen af at have